

# Menyasszonypohár

## Ötvösgyűjtemény

<b>Leltári szám:</b>	19045 
<b>Alkotó:</b>	Ruel, Jörg (1598 - 1625)
<b>Készítés ideje:</b>	1600 KÖRÜL
<b>Készítés helye:</b>	Nürnberg
<b>Jelzés:</b>	alján nürnbergi hitelesítőjegy és IR mesterjegy (Rosenberg 3, Nr. 4086/d)
<b>Anyag:</b>	aranyozott ezüst
<b>Technika:</b>	cizellált; poncolt; trébelt; vésett díszítés
<b>Méretetek:</b>	magasság: 16,5 cm talpátmérő: 8,1 cm súly: 184,9 g

A manierizmus kuriózumokra fogékony szellemisége érhető tetten e rendhagyó megjelenésű serlegen. Formája előkelő nőalakot mintáz, melynek arányaiban megnövelt, harang alakú szoknyája pohárként szolgált. Ezt hosszan lelógó cizellált szalagok tagolják. Alul sávokba rendezett indás-nagyvirágos poncolt díszítést, továbbá két kartusba foglalt ökörfej-, illetve hármashalmotívum-vésetet, valamint H W V L és I G K betűket találunk. A nőalak felsőteste mechanikus szerkezetet rejt, mely karjai mozgatására szolgál, s a hátán kiálló forgatható kulccsal hozható működésbe. A figura feje és kihajló, díszes csipkegallérja lecsavarható, ám ez csupán a szerkezethez való hozzáférést biztosítja. A nőalak ölelő kéztartása vélhetően egy további, kisebb pohár tartására szolgált, ez azonban mára elveszett.

A menyasszonypohár (*Jungfrauenbecher*) voltaképpen kettős serlegféle, amely a 16. században, német földön alakult ki. A tárgy típus szokásos formájában a nőalak szoknyája alkotja az öblösebb poharat, míg másik része kisebb, tengelyen forgó és dézsát utánzó edény, melyet a hölgy két kezével feje fölött tart (ld. [itt](#)). Az ilyen figurális poharak főként menyegzőkön voltak használatosak. Tréfás szerepük abban állott, hogy amikor a kettős pohár mindkét részét színültig megtöltötték borral, az öblösebb edényből a férfi a bort az utolsó korig kiinni tartozott, méghozzá anélkül, hogy a kisebbikből eközben egy csepp is kiömlött volna. Ekkor a poharat hölgyének nyújtotta át, aki a kisebb edényke tartalmát ürítette ki. A németországi divat a hazai német ajkú népesség, főként az erdélyi szászok révén Magyarországra is eljutott, így az ilyen poharak bőséges számmal terjedtek, sőt itt is készültek belőlük. Mindezek alapján darabunkat – különösen jelen hiányos állapotában – talán helyesebb lenne "vőlegénypohárnak" nevezni. A hölgy ölelő kéztartásából arra következtethetünk, hogy e példány a tárgy típus egy kevésbé elterjedt változatát képviseli.

## Irodalom

- Simonyi István, Pandur Ildikó, Békési Éva: *Reneszánsz ötvöskincsek. Az Iparművészeti Múzeum kiállítása.* Iparművészeti Múzeum, Budapest, 2008. - Nr. 5.
- a kiállítást rendezte: Szilágyi András, Békési Éva: *Nürnbergi ötvösmunkák: XV-XIX. század.* Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1992. - Nr. 19.
- Szerk.: Pulszky Károly, Radisics Jenő: *A magyar történeti ötvösmű-kiállítás lajstroma.* Franklin Társulat, Budapest, 1884. - III. terem, p. 52., Nr. 48.
- *Nürnberg Goldschmiedekunst 1541-1868*, Band I, Teil 1. Germanisches Nationalmuseum, Nürnberg, 2007. - p. 365. Nr. 11.



